

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr. 3004/C1/3571

Data: 07.10.2025

Prin contestația nr. 524/10.09.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 63218/10.09.2025, formulată de SRL, cu sediul în, ..., înmatriculată la Oficiul pentru Registrul Comerțului sub nr., având CUI RO ..., reprezentată legal de administrator, împotriva raportului procedurii comunicat în SEAP la data de 03.09.2025, emis de către autoritatea contractantă, cu sediul în, str., județul, în cadrul procedurii simplificate online, organizată în vederea atribuirii contractului de achiziție publică, având ca obiect: „Achiziționare și amplasare stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în, județul”, cod CPV 31681500-8, s-a solicitat:

1. Anularea raportului procedurii și a comunicării privind rezultatul procedurii prin care autoritatea contractantă a reținut că oferta SRL este neconformă.

2. Obligarea autorității contractante la reevaluarea ofertei depuse de ... SA cu terț ... SRL și subcontractant: ... SRL, precum și constatarea faptului că acesta a depus o ofertă neconformă.

3. Accesul la dosarul cauzei.

Prin adresa nr. 654/21.09.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 65866/22.09.2025 (transmisă prin e-mail, în data de 21.09.2025) SRL, cu sediul în, ..., ..., ..., înmatriculată la Oficiul pentru Registrul Comerțului sub nr., având CUI, formulează cerere de intervenție în susținerea autorității contractante și împotriva criticilor ofertantului SRL, prin care solicită:

A. Respingerea contestației depuse de acesta, ca fiind:

- Lipsită de interes, oferta fiind „exclusă definitiv de la respectiva procedură”;
- Tardiva - criticile transmise sunt tardive;
- Neîntemeiată - criticile sunt lipsite de fundament.

B. Obligarea contestatorului la plata cheltuielilor de judecată în valoarea de 10 (zece) lei.

În luarea deciziei **CONSILIUL**, legal investit, a avut în vedere următoarele:

Contestatorul precizează următoarele aspecte:

1. Preliminar, în ceea ce privește interesul în formularea prezentei contestații, ... SRL precizează că acesta decurge din șansa reală și imediată de a-i fi atribuit contractul de achiziție publică, prin actul contestat, autoritatea contractantă încălcând principiile transparenței și tratamentului egal, evaluând, în mod eronat, oferta clasată pe locul 1, ca fiind conformă.
2. Menționează că, interesul subsidiar în anularea procedurii și restabilirea legalității subzistă chiar și în ipoteza subsidiară în care, în urma analizei, atât oferta clasată pe locul 1, cât și oferta sa, ar fi considerate neconforme din diverse motive; scenariu în care, vătămarea sa nu dispare, ci, se transformă.
3. Cu privire la încălcarea flagrantă a dreptului la apărare și a principiilor fundamentale ale achizițiilor publice prin refuzul nejustificat, al autorității contractante de a permite accesul la dosarul achiziției, precizează că în data de 04.09.2025, a solicitat accesul la oferta depusă de ofertantul declarat câștigător, precum și la procesul-verbal nr. 10021/12.08.2025, autoritatea contractantă refuzând în mod nelegal și netemeinic, motivat de caracterul confidențial al acestora.
4. Apreciază că autoritatea contractantă a încălcat flagrant principiul tratamentului egal și al nediscriminării.
5. Apreciază că autoritatea contractantă i-a anulat, efectiv, dreptul la apărare prin aplicarea abuzivă și disproporționată a noțiunii de confidențialitate.
6. Consideră că refuzul autorității contractante de a-i pune la dispoziție, inclusiv, procesul-verbal nr. 10.021/12.08.2025, este de neconceput și reprezintă un abuz.
7. Susține incidența viciului de evaluare, generat de pasivitatea comisiei și de inegalitatea de tratament procedural.
8. Imposibilitatea juridică a prezentei societăți de a contesta neconformitățile ofertei câștigătoare, în termenul legal.
9. Încălcarea obligației comisiei de evaluare de a-și exercita rolul activ
10. Exploatarea unui viciu procedural în detrimentul unui ofertant de bună-credință, consecința directă a acestei pasivități fiind crearea unei asimetрии inacceptabile a drepturilor procedurale:

Ofertantul de pe locul 2 (...) a beneficiat pe deplin de dreptul de a contesta, forțând comisia să:

- efectueze o analiză detaliată a ofertei prezentei societăți.
 - SRL (declarată inițial pe locul 1) a fost privată de orice posibilitate de a solicita o analiză similară a ofertei ..., deoarece, la acel moment, nu exista un interes legitim recunoscut de lege.

11. Evaluarea excesiv de riguroasă și formalistă a ofertei SRL, comisia de evaluare respingând oferta depusă în baza prevederilor art. 137 alin. (3) lit. a) din HG nr. 395/2016;

12. Evaluarea inexistentă și acceptarea nelegală a ofertei ... SRL.

În ceea ce privește oferta declarată câștigătoare, precizează că, situația reală a produselor oferite de ... (producător Wenzhou Bluesky Energy Technology Co., Ltd.), este următoarea:

1. Producătorul nu deține un certificat OCPP 1.6J valabil pentru stațiile de încărcare rapidă DC, care constituie componenta principală și cea mai complexă a achiziției.
2. Singurul certificat deținut de Wenzhou Bluesky Energy Technology Co., Ltd., conform bazei de date oficiale OCA (verificabilă la adresa: <https://openchargealliance.org/certified-companies/>), este pentru un model complet diferit și irelevant pentru prezenta procedură: este un certificat emis, exclusiv, pentru o stație de curent alternativ (AC), model BSEC-14K(A)2(CCS2)220S; Stația certificată are o putere infimă (2x7kW), este monofazată și nu conține niciun modul hardware de curent continuu (DC).

Consideră că este o imposibilitate tehnică și logică ca acest certificat să acopere stațiile de încărcare rapidă DC/AC de 82 kW, solicitate în caietul de sarcini.

13. Verificarea îndeplinirii obligației de ofertare stații de încărcare certificate OCPP de către ... S.A - Neconformitate oferta tehnică.

Cu privire la pretinsa certificare OCPP a stației DC oferite, precizează că, potrivit verificării pe site-ul oficial al OCA (Open Charge Alliance) - organismul care gestionează certificarea conformității cu protocolul OCPP (Open Charge Point Protocol) (<https://openchargealliance.org/certified-companies/>), se constată următoarele:

- Compania producătoare a stațiilor de încărcare oferite, invocată de ..., este WENZHOUE BLUESKY ENERGY TECHNOLOGY CO.LTD, care are emis un singur certificat OCPP, însă, acesta nu are cum să corespundă echipamentelor oferite, acesta fiind:
- certificat emis exclusiv pentru modelul identificat drept stație de încărcare în curent alternativ BSEC-14K(A)2(CCS2)220S cu doi conectori Type 2 pe cablu AC;
- stația certificată nu conține niciun modul hardware DC și nu suportă încărcare în curent continuu.
- Stația este monofazată și are puterea de 2x7kW

14. Camuflarea neconformității: Contestatorul susține că ofertantul declarat câștigător a folosit elemente reale pentru a construi o iluzie de conformitate:

- Producătorul WENZHOUE BLUESKY ENERGY TECHNOLOGY CO LTD. există și produce stații de încărcare.

- Acel producător deține o certificare OCPP de la Open Charge Alliance (OCA).
- Documentul prezentat este un certificat autentic.

15. Ofertantul ... a depus, intenționat, certificatul pentru modelul BSEC-14K(A)2(CCS2)220S, mizând pe următorul scenariu psihologic și procedural: impactul vizual inițial, verificarea formală (bifa), lipsa de timp sau expertiză tehnică.

16. Intenția directă de a obține un avantaj ilicit.

17. Avertizarea oficială emisă de Open Charge Alliance (OCA).

18. Concluzii: restabilirea egalității de tratament în evaluarea ofertelor.

19. Consecința juridică: anularea obligatorie a procedurii.

Prin adresa nr. 654/21.09.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 654/21.09.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 65866/22.09.2025 (transmisă prin e-mail, în data de 21.09.2025) SRL, formulează cerere de intervenție în susținerea autorității contractante și împotriva criticilor ofertantului SRL, prin care solicită cele precizate în preambulul prezentei decizii.

În ceea ce privește respingerea contestației, ca fiind lipsită de interes, intervenientul solicită Consiliului să constate, următoarele:

1. Prin raportul procedurii, oferta contestatorului a fost respinsă, ca neconformă;

2. Respingerea ofertei a fost în urma Deciziei nr. 2100/C1/1698, 2358 din 22.07.2025 - prin care CNSC a constatat că oferta acestuia era neconformă;

3. Prin contestația depusă, ... nu critică motivele pentru care oferta sa a fost respinsă, ci, critică, exclusiv, oferta câștigătoare.

În ceea ce privește respingerea, ca tardivă, a contestației, intervenientul precizează că, în conformitate cu prevederile Raportului procedurii nr. 5511/30.04.2025 - oferta prezentei societăți interveniente a fost declarată conformă. Cu privire la acest rezultat al procedurii - contestatorul nu a formulat nici o critică în termenul legal. Astfel, dacă, autorul contestației nu era de acord cu faptul că oferta este conformă, acesta ar fi trebuit să formuleze critici în termen de 10 zile de la data publicării raportului procedurii nr. 5511/30.04.2025 - aspect pe care, evident, nu l-a făcut.

Subliniază că este tardivă contestarea conformității ofertei SRL, abia la cel de al doilea raport al procedurii.

Pe fondul cauzei, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a contestației, apreciind că oferta depusă și declarată câștigătoare, este conformă cu prevederile documentației de atribuire.

Cu privire la obligarea contestatorului la plata cheltuielilor ocazionate cu prezentul demers, enumeră următoarele costuri:

- persoana implicată - 1 persoana - administratorul societății - timp alocat: 2 ore.

- salariul pentru o luna - 170 ore/luna - 4330 lei - conform extras Revisal atașat, 2 ore/170 ore x 4330 lei = 50,04 lei.

Prin adresa nr. 11330/15.09.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 65577/19.09.2025, autoritatea contractantă transmite dosarul achiziției publice, pe stick.

Având în vedere documentele depuse de SRL în cadrul procedurii de atribuire sus-menționată, marcate „CONFIDENȚIAL”, respectiv, oferta tehnică și oferta financiară, precum și raportat la faptul că solicită „accesul la dosarul aflat pe rolul CNSC”, în conformitate cu dispozițiile art. 20 din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, prin adresa nr. 67963/3571/C1/30.09.2025, Consiliul solicită acestuia să comunice temeiul juridic al încadrării tuturor înscrisurilor menționate ca fiind „confidențiale”, să justifice această încadrare și să demonstreze prin orice mijloc de probă, caracterul confidențial al documentelor și prejudiciul adus urmare a dezvăluirii acestor informații, conform dispozițiilor art. 19 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează, că: „La cerere, părțile cauzei au acces la documentele dosarului constituit la Consiliu, în aceleași condiții în care se realizează accesul la dosarele constituite la instanțele de judecată potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările ulterioare, cu excepția documentelor pe care operatorii economici le declară și probează ca fiind confidențiale, întrucât cuprind, fără a se limita la acestea, secrete tehnice și/sau comerciale, stabilite conform legii, iar dezvăluirea acestora ar prejudicia interesele legitime ale operatorilor economici, în special în ceea ce privește secretul comercial și proprietatea intelectuală.”

Acesta răspunde prin adresa nr. 771/01.10.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 68829/02.10.2025, precizând că nu este de acord cu permiterea accesului la oferta sa.

Reiterează și invocă excepțiile cu privire la prezenta contestație.

Întrucât, contestatorul a solicitat accesul la dosarul cauzei, prin adresa nr. 68930/3571/C1/02.10.2025, Consiliul îi comunică acestuia termenul de studiere a dosarului și, implicit, de depunere a concluziilor scrise; acesta s-a prezentat la sediul CNSC în data de 06.10.2025, fără a depune concluzii scrise.

Prin corespondența înregistrată la CNSC sub nr. 64529/16.09.2025, contestatorul transmite, în original, recipisa de consemnare a cauțiunii nr. 211666550/1 din 15.09.2025 eliberată de CEC Bank – Sucursala, în cuantum de 13.439,00 lei.

Analizând susținerile și documentele depuse la dosarul cauzei, **CONSILIUL constată următoarele:**

....., în calitate de autoritate contractantă, a organizat procedura simplificată online, în vederea atribuirii contractului de achiziție publică, având ca obiect: „Achiziționare și amplasare stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în, județul, cod CPV 31681500-8,

elaborând, în acest sens, documentația de atribuire aferentă și publicând, în SEAP, anunțul de participare simplificat nr. .../19.02.2025, conform căruia valoarea estimată a procedurii este 671.905 lei, fără TVA. Conform cap. II.2.5) din anunț, criteriul de atribuire al contractului este: „prețul cel mai scăzut”.

În cauza care formează obiectul prezentei, la data de **21.09.2025** ... SRL a formulat cerere de intervenție, înregistrată la CNSC sub nr. 65866/22.09.2025 care prezintă natura juridică a unei cereri de intervenție accesorie, deoarece, în calitate de ofertant câștigător al procedurii, sprijină poziția autorității contractante, fără a solicita desființarea vreunui act emis de aceasta, motiv pentru care, Consiliul califică cererea de intervenție drept cerere de intervenție accesorie formulată în favoarea autorității contractante.

În raport de dispozițiile art. 17 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, care stipulează, astfel *„Până la soluționarea contestației de către Consiliu, (...), operatorii economici participanți la procedura de atribuire pot formula cerere de intervenție voluntară în litigiu, potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare, în termen de 10 zile de la data publicării în SEAP a contestației. (...)”* și art. 5 din același act normativ, care prevede: *„(1) Termenele procedurale stabilite de prezenta lege, exprimate în zile, încep să curgă de la începutul primei ore a primei zile a termenului și se încheie la expirarea ultimei ore a ultimei zile a termenului. (2) Ziua în cursul căreia a fost comunicat un act procedural nu este luată în calculul termenului. Dacă ultima zi a unui termen exprimat altfel decât în ore este o zi nelucrătoare, termenul se încheie la expirarea ultimei ore a următoarei zile lucrătoare”,* având în vedere faptul că, data publicării în SEAP a contestației a fost **12.09.2025**, sub identificatorul *„[.../00065] Contestație la CNSC.pdf.p7s”*, Consiliul constată că cererea de intervenție este formulată în termen legal.

Ținând seamă de dispozițiile art. 17 alin. (3) și art. 68 din Legea nr. 101/2016, coroborate cu prevederile art. 61 alin. (3), art. 63, 65 și 67 din Cod proc. civ., dar și faptul că, în cadrul procedurii de atribuire în cauză, ... SRL are calitatea de ofertant câștigător, iar, cererea sa privește menținerea deciziei autorității contractante, Consiliul admite în principiu cererea de intervenție formulată, astfel cum a fost calificată, iar, în conformitate cu art. 67 din C.p.c., coroborat cu cele ale art. 68 din Legea nr. 101/2016, Consiliul va analiza cererea de intervenție împreună cu contestația formulată de SRL.

Având în vedere documentele depuse de SRL în cadrul procedurii de atribuire sus-menționată, marcate „Confidențial”, precum și raportat la faptul că, societatea contestatoare SRL solicită „accesul la dosarul aflat pe rolul CNSC” și, ținând cont de prevederile art. 19 din Legea nr. 101/2016, forma în vigoare la data depunerii contestației, care dispun, în mod expres și imperativ, faptul că „La

cerere, părțile cauzei au acces la documentele dosarului constituit la Consiliu, în aceleași condiții în care se realizează accesul la dosarele constituite la instanțele de judecată potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările ulterioare, cu excepția documentelor pe care operatorii economici le declară și probează ca fiind confidențiale, întrucât cuprind, fără a se limita la acestea, secrete tehnice și/sau comerciale, stabilite conform legii, iar dezvăluirea acestora ar prejudicia interesele legitime ale operatorilor economici, în special în ceea ce privește secretul comercial și proprietatea intelectuală”, Consiliul a solicitat SRL prin adresa nr. 67963/3571/C1/30.09.2025 să comunice temeiul juridic al încadrării anumitor înscrisuri menționate ca fiind confidențiale, să justifice această încadrare, cu demonstrarea prejudiciului în situația dezvăluirii acestora, prin orice mijloace de probă.

La această solicitare, ... SRL a formulat un răspuns (înregistrat sub nr. 68829/ 02.10.2025) generic, prin care arată că, documentele conțin informații cu privire la contracte comerciale, comenzi, oferte etc. care au caracter confidențial, conform art. 1184 și 1270 din Codul Civil, fără, însă, a demonstra/dovedi, în concret, caracterul confidențial al înscrisurilor indicate, ca atare și nici prejudiciul care va fi suferit, urmare a dezvăluirii acestora.

Analizând răspunsul primit, Consiliul a decis să pună la dispoziția contestatorului GENERAL SECURITY SRL, care și-a manifestat dorința de a studia dosarul cauzei, conform dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 101/2016, toate documentele aflate la dosar.

Având a se pronunța, conform prevederilor art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, cu întâietate asupra excepțiilor de procedură și de fond invocate în speță de intervenient, iar, dacă se constată că acestea sunt întemeiate, nu mai procedează la analiza pe fond a cauzei, Consiliul constată tardivitatea criticilor privind neconformitatea ofertei aparținând SRL, având în vedere considerentele care urmează:

În soluționarea excepției, se reține că, analiza de admisibilitate și conformitate a ofertei criticate aparținând ofertei SRL îi era cunoscută SRL încă de la momentul publicării în SEAP a Raportului procedurii nr. 5511/30.04.2025, respectiv 05.05.2025, sub identificatorul „[.../00055] Raportul procedurii.pdf.p7s” (fișierul este vizibil, potrivit menționilor din SEAP, de către „Autoritatea contractantă, ANAP, SEAP, Curți de apel, CNSC, ofertanții înscriși”)

Împotriva Raportului procedurii nr. 5511/30.04.2025 a formulat contestații ofertantul SRL, acesta din urmă, criticând modul de evaluare a ofertei clasate pe locul 1, aparținând SRL, contestațiile fiind soluționate prin Decizia CNSC nr. 2100/C1/1698,2358/22.07.2025, astfel:

„Admite contestațiile formulate de către SRL în contradictoriu cu, anulează raportul procedurii și actele subsecvente acestuia și obligă autoritatea contractantă la reevaluarea

ofertei desemnate câștigătoare conform considerentelor din prezenta decizie, în termen de 10 zile de la comunicare”.

Este relevant, în soluționare, că SRL nu a formulat contestație împotriva modului de evaluare a ofertei SRL, consemnat în cadrul Raportului procedurii nr. 5511/30.04.2025 și publicat în SEAP la data de 05.05.2025.

Prin urmare, Raportul procedurii nr. 10.874/03.09.2025, întocmit în urma deciziei Consiliului prin care a fost menținută admisibilitatea și conformitatea ofertei SRL, a rămas nemodificat în partea ce vizează oferta acestuia; în situația în care SRL aprecia că oferta în cauză este neconformă, nelegală, avea posibilitatea de a promova contestație în termenul statuat de art. 8 din Legea nr. 101/2016, calculat prin raportare la momentul luării la cunoștință a Raportului procedurii nr. 5511/30.04.2025.

Mai mult, Decizia Consiliului nr. 2100/C1/1698,2358/22.07.2025, nu a fost atacată cu plângere de către SRL, fiind definitivă, iar, cele statuate în dispozitivul ei beneficiază de autoritate de lucru judecat. În atari condiții, părțile din cauzele soluționate anterior de Consiliu, în cadrul aceleiași proceduri de atribuire, sunt obligate să respecte, întocmai, decizia pronunțată.

Prin urmare, Consiliul reține că aceste critici sunt tardive, raportat la data luării la cunoștință a evaluării ofertei aparținând SRL consemnate în cadrul Raportului procedurii inițiale nr. 5511/30.04.2025 .

Potrivit art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 101/2016, persoana care se consideră vătămată de un act al autorității contractante poate sesiza Consiliul în vederea anulării actului autorității contractante, obligării acestuia la emiterea unui anumit act sau la adoptarea de măsuri de remediere, precum și pentru recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, în termen de 7 zile, începând cu ziua următoare luării la cunoștință despre actul autorității contractante considerat nelegal.

Problema litigioasă dedusă judecății o reprezintă stabilirea momentului de la care începe să curgă termenul de contestare a modului de evaluare a unei oferte care, în prezenta speță, s-a realizat prin Raportul procedurii inițiale nr. 5511/30.04.2025; de unde rezultă, că, acest termen curge de la momentul la care a luat cunoștință sau ar fi trebuit să ia cunoștință contestatorul SRL de motivele pertinente ale deciziei autorității contractante de declarare, ca și admisibilă și conformă, a ofertei criticate.

Prin urmare, câtă vreme analiza ofertei criticate a făcut obiectul evaluărilor anterioare, ultimul raport al procedurii fiind cel cu nr. 10.874/03.09.2025, este evident că punctul temporal în raport de care se poate calcula termenul de formulare a contestației este data de **05.05.2025, dată la care, a fost publicat, în SEAP, Raportul procedurii nr. 5511/30.04.2025 .**

Raportat la considerațiile mai sus iterate, rezultă că societatea contestatoare nu și-a îndeplinit obligația de transmitere a contestației în termenul legal, în speță, fiind incidente următoarele prevederi legale:

- art. 16 alin. (1) din Legea nr. 101/2016: *„Sub sancțiunea respingerii contestației ca tardivă, aceasta se înaintează atât Consiliului, cât și autorității contractante, nu mai târziu de expirarea termenului legal de contestare”;*

- art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 101/2016 în vigoare la data formulării contestației: *„(1) Persoana care se consideră vătămată de un act al autorității contractante poate sesiza Consiliul în vederea anulării actului autorității contractante, obligării acesteia la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, precum și pentru recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, în termen de: (...) b) 7 zile, începând cu ziua următoare luării la cunoștință despre actul autorității contractante considerat nelegal, în cazul în care valoarea estimată a procedurii de achiziție publică/ sectorial sau de concesiune este mai mică decât pragurile valorice în raport cu care este obligatorie transmiterea spre publicare către Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a anunțurilor de participare, potrivit legislației privind achizițiile publice, legislației privind achizițiile sectoriale sau legislației privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii”;*

- art. 5 din Legea nr. 101/2016: *„(1) Termenele procedurale stabilite de prezenta lege, exprimate în zile, încep să curgă de la începutul primei ore a primei zile a termenului și se încheie la expirarea ultimei ore a ultimei zile a termenului. (2) Ziua în cursul căreia a fost comunicat un act procedural nu este luată în calculul termenului. Dacă ultima zi a unui termen exprimat altfel decât în ore este o zi nelucrătoare, termenul se încheie la expirarea ultimei ore a următoarei zile lucrătoare”;*

- art. 68 din Legea nr. 101/2016 coroborat cu art. 183 din Codul de Procedură Civilă: *„(1) Actul de procedură depus înăuntrul termenului prevăzut de lege prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare este socotit a fi făcut în termen. (...) (3) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută, după caz, de serviciul de curierat rapid, de serviciul specializat de comunicare, de unitatea militară sau de administrația locului de deținere, pe actul depus, servesc ca dovadă a datei depunerii actului de către partea interesată”.*

Nimic nu a împiedicat contestatorul de a contesta modul de evaluare a ofertei SRL, încă de la momentul publicării raportului procedurii inițiale, în cadrul căruia s-a analizat oferta contestată, fiind declarată admisibilă și conformă.

Prin urmare, dacă dorea reevaluarea ofertei în cauză, contestatorul trebuia să manifeste diligență, sens în care, ar fi trebuit să conteste

modalitatea de evaluare a ofertei în cauză în termenul prevăzut la art. 8 din Legea nr. 101/2016, raportat la data luării la cunoștință a raportului procedurii, doar în acest fel putând fi atins scopul Legii nr. 101/2016, menționat la art. 1 alin. (3) din aceasta, respectiv *„asigurarea, la nivel național, a unor mecanisme și proceduri efective, rapide și eficiente de sesizare și remediere a neregulilor, care să garanteze respectarea dispozițiilor legale privind atribuirea contractelor”*.

Ori, acest mecanism efectiv, rapid și eficient de sesizare, statuat la norma juridică anterior reprodusă, este incompatibil cu situația din speța de față, în care, ... SRL contestă modul de evaluare a unei oferte la cca. 100 zile după data luării la cunoștință a acesteia.

Cu privire la termenul de formulare a contestației împotriva unei decizii de admitere a unui ofertant, Consiliul apreciază drept relevante următoarele considerente, reținute în Hotărârea din 24.02.2022

pronunțată de **CJUE în cauza C-532/20**:

„20 Întrucât articolul 1 alineatul (1) al patrulea paragraf și alineatul (3), precum și articolul 2c din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO 1989, L 395, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 237), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23, sunt analoage articolului 1 alineatul (1) al patrulea paragraf și alineatul (3) și, respectiv, articolului 2c din Directiva 92/13, jurisprudența referitoare la aceste dispoziții din Directiva 89/665, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23, este relevantă și pentru interpretarea dispozițiilor în discuție din Directiva 92/13.

21 Articolul 1 alineatul (1) al patrulea paragraf din Directiva 92/13 impune statelor membre, în ceea ce privește contractele care intră sub incidența Directivei 2014/25 sau a Directivei 2014/23, obligația de a se asigura că deciziile entităților contractante pot face obiectul unei proceduri de contestare eficace și cât mai rapide posibil. Or, stabilirea unor termene de introducere a unei căi de atac sub sancțiunea decăderii permite realizarea obiectivului de celeritate avut în vedere de această directivă, obligând operatorii să conteste în termene scurte măsurile pregătitoare sau deciziile intermediare luate în cadrul procedurii de atribuire a unui contract (a se vedea prin analogie Ordonanța din 14

februarie 2019, Cooperativa Animazione Valdocco, C- 54/18,

EU:C:2019:118, punctul 27 și jurisprudența citată).

22 Stabilirea unor termene de introducere a căii de atac rezonabile sub sancțiunea decăderii îndeplinește, în principiu, cerința efectivității care decurge din Directiva 92/13, în măsura în care ea constituie o aplicare a principiului fundamental al securității juridice și este compatibilă cu dreptul fundamental la o protecție jurisdicțională efectivă (a se vedea prin analogie Ordonanța din 14 februarie 2019, Cooperativa

Animazione Valdocco, C- 54/18, EU:C:2019:118, punctul 28 și

jurisprudența citată).

23 Prin urmare, conform articolului 2c din Directiva 92/13, în cazul în care un stat membru prevede termene de introducere a unei căi de atac împotriva unei decizii a unei entități contractante luate în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2014/25 sau al Directivei 2014/23 sau în legătură cu o astfel de procedură, termenele de exercitare a căii de atac împotriva deciziei menționate sunt stabilite în funcție de modalitățile de comunicare a deciziei entității contractante către ofertanți.

24 Astfel, termenul trebuie să fie de cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii acestei decizii către ofertantul sau candidatul interesat, în cazul utilizării faxului sau a mijloacelor electronice. În cazul în care sunt utilizate alte mijloace de comunicare, acest termen este egal fie cu cel puțin cincisprezece zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii deciziei menționate către ofertantul sau candidatul interesat, fie cu cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare primirii aceleiași decizii. În cazul formulării unei căi de atac împotriva deciziilor prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 92/13, care nu fac obiectul unei notificări speciale, termenul este de cel puțin zece zile calendaristice începând cu data publicării deciziei respective.

25 În speță, dreptul român prevede că termenul de zece zile începe să curgă, pentru toți ofertanții, inclusiv pentru adjudecatar, începând cu

ziua următoare celei în care s-a luat cunoștință de actul entității

contractante. Astfel, adjudecatarul care are intenția de a contesta o

decizie prin care oferta unui ofertant necâștigător este declarată admisibilă trebuie să introducă calea de atac în acest termen, independent, pe de o parte, de aspectul dacă sau, după caz, când a introdus acest ofertant o cale de atac împotriva acestei decizii și, pe de altă parte, de faptul că acest adjudecatar nu avea nicio informație referitoare la modalitățile de evaluare a ofertei depuse de ofertantul menționat.

26 Deși atât instanța de trimitere, în cererea sa de decizie preliminară, cât și părțile din litigiul principal și Comisia Europeană, în observațiile lor scrise respective, abordează condiția interesului de a exercita acțiunea, trebuie să se constate că această instanță a ales să își limiteze întrebarea numai la problema momentului de la care începe să curgă termenul de introducere a căii de atac.

27 În această privință, trebuie amintit că articolul 1 alineatul (3) din Directiva 92/13 impune statelor membre să asigure accesul la căile de atac, în temeiul unor norme detaliate pe care statele membre pot să le stabilească în acest sens, cel puțin oricărei persoane care are sau care a avut vreun interes în obținerea unui anumit contract și care a fost

prejudiciată sau riscă să fie prejudiciată printr-o presupusă încălcare.

28 Această dispoziție are vocația de a se aplica în special situației oricărui ofertant care apreciază că o decizie de admitere a unui concurent la o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice este nelegală și riscă să îi cauzeze un prejudiciu, acest risc fiind suficient pentru a întemeia un interes imediat pentru formularea unei căi de atac împotriva deciziei menționate, făcând abstracție de prejudiciul care poate, pe de altă parte, să decurgă din atribuirea respectivului contract unui alt candidat (a se vedea prin analogie Ordonanța din 14 februarie

2019, Cooperativa Animazione Valdocco, C- 54/18, EU:C:2019:118, punctul 36).

29 Astfel, Directiva 92/13 nu se opune, în principiu, unei reglementări naționale care prevede că orice cale de atac împotriva unei

decizii a autorității contractante trebuie formulată într-un termen

prevăzut în acest scop și că orice neregularitate a procedurii de atribuire invocată în sprijinul acestei căi de atac trebuie invocată în același

termen, sub sancțiunea decăderii, în așa fel încât, după împlinirea acestui termen, nu mai este posibil să se conteste o asemenea decizie sau să se invoce o asemenea neregularitate, în măsura în care termenul respectiv este rezonabil (a se vedea prin analogie Ordonanța din 14

februarie 2019, Cooperativa Animazione Valdocco, C- 54/18,

EU:C:2019:118, punctul 40 și jurisprudența citată)”.

Totodată, Consiliul apreciază drept aplicabilă **Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 66/2018** privitoare la dezlegarea unei chestiuni de drept prin care s-a stabilit, că: „*autoritatea contractantă investită cu reevaluarea ofertei în urma controlului de legalitate exercitat de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor și/sau instanța de judecată are posibilitatea de a verifica toate elementele tehnice și aspectele financiare ale ofertei apte a demonstra admisibilitatea ei, **dacă din mijloacele de probă administrate nu rezultă verificarea lor anterioară***”.

Potrivit pct. 76 din această decizie, „*Infirmarea deciziei de inadmisibilitate a ofertei, ca urmare a controlului de legalitate exercitat de C.N.S.C. sau de instanța de contencios administrativ, obligă comisia de evaluare din cadrul autorității contractante de a proceda la reevaluarea ofertei, **prin verificarea celorlalte aspecte care caracterizează admisibilitatea acesteia și care nu au fost cercetate la prima evaluare, fără a avea posibilitatea extinderii acestui proces de verificare cu privire la cele pe care le-a verificat în etapa de evaluare**, conform art. 65 alin. (2) și art. 133 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 395/2016, și care nu au făcut obiectul vreunei solicitări de remediere sau contestări, raportul de evaluare în măsura în care le confirmă, privit ca act administrativ, fiind definitiv și executoriu sub acest aspect. Cu atât mai mult, în situația dată, nu se poate extinde procesul de reevaluare asupra celorlalte oferte declarate ca admisibile sau inadmisibile și în privința cărora raportul de evaluare nu a fost contestat, fiind contrar principiului securității juridice declararea ca neconformă sau inacceptabilă a unei oferte declarate anterior admisibilă sau invers, conduită care echivalează cu o revocare a unui act administrativ care a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice*”.

Totodată, la pct. 81 din decizie, s-a reținut că: „*Exercitarea controlului de legalitate administrativ-jurisdicțional sau jurisdicțional și invalidarea concluziei de inadmisibilitate a ofertei la care a ajuns comisia prin raportul de evaluare întocmit obligă autoritatea contractantă de a proceda la reluarea operațiunii de evaluare a acestei oferte de la etapa contestată, conform celor dispuse prin decizia C.N.S.C. sau hotărârea*

instanței, comisia nefiind îndreptățită a relua verificarea criteriilor deja analizate, raportul de evaluare, în măsura în care le atestă, fiind irevocabil sub acest aspect”.

Consiliul reține că, Legea nr. 101/2016 transpune Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări, publicată în JOCE, seria L, nr. 395 din 30 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare, iar, potrivit art. 3 din Directivă „*Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că, în ceea ce privește contractele circumscrise domeniului de aplicare al Directivei 2004/18/CE, deciziile luate de autoritățile contractante pot fi supuse unor căi de atac efective și, în special, cât se poate de rapide, în conformitate cu condițiile stabilite la articolele 2-2f din prezenta directivă, în temeiul nerespectării, prin aceste decizii, a legislației comunitare în domeniul achizițiilor publice sau a normelor de drept intern de transpunere a acesteia”.*

Participanții prezenți cu oferte în procedurile de achiziție publică au posibilitatea rezonabilă de a cunoaște modul de derulare a procedurilor de achiziție publică, principiile acesteia, legislația fiind previzibilă și predictibilă, putând anticipa eventuale consecințe ale derulării unor proceduri jurisdicționale, având obligația de a urma întocmai procedurile de remediu, în vederea derulării lor cât mai rapide, scopul comun fiind încheierea cât se poate de repede a contractului de achiziție publică, pentru ca entitatea contractantă să-și realizeze scopurile.

Prin urmare, în raport de soluția pronunțată în Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 66/2018 privitoare la dezlegarea unei chestiuni de drept, în concordanță cu principiile stabilite de Directiva de remedii și cu ansamblul reglementării interne analizate, autoritatea contractantă nu era îndreptățită a relua verificarea ofertei desemnată câștigătoare, motivat de faptul că neconformitatea ofertei criticate, consemnate în Raportul procedurii nr. 5511/30.04.2025, nu a fost contestat.

Raționamentul anterior se regăsește și în considerentele Hotărârii nr. 1250/20.12.2022 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosarul nr. 1209/59/2022.

Reevaluarea dispusă de Consiliu, rămasă definitivă, a avut în vedere anumite aspecte punctuale, care au fost realizate de autoritatea contractantă. Astfel, nu se poate reveni, sine die, la etape anterioare ale evaluării, de câte ori se comunică un act vizând stabilirea rezultatului final, securitatea juridică fiind încălcată într-o atare situație.

Față de aceste aspecte, Consiliul reține că, criticile invocate de contestator nu mai pot face obiectul unei noi verificări, nefiind posibilă întoarcerea procedurii la evaluarea tehnică/financiară, respectiv, acte

încheiate în urmă cu peste 100 zile și care au trecut prin cenzura controlului administrativ-jurisdicțional și judecătoresc.

Raționamentul anterior se regăsește și în Hotărârile Curții de Apel Timișoare nr. 1182/24.09.2021, pronunțată în dosarul nr. 1300/59/2021 și 33/09.05.2022, pronunțată în dosarul nr. 397/59/2022.

În cauza C-532/2020, la considerentul 32, CJUE s-a pronunțat astfel:

„(...) trebuie amintit că nu se pot asigura căi de atac efective împotriva încălcărilor dispozițiilor aplicabile în materia atribuirii contractelor de achiziții publice decât dacă termenele prevăzute pentru introducerea acestor căi de atac încep să curgă numai de la data la care reclamantul a luat cunoștință sau ar fi trebuit să ia cunoștință despre pretinsa încălcare a dispozițiilor menționate (a se vedea prin analogie Ordonanța din 14 februarie 2019, Cooperativa Animazione Valdocco,

C- 54/18, EU:C:2019:118, punctul 45 și jurisprudența citată)”.

Cu privire la același aspect, CJUE s-a pronunțat și în cauzele

C-54/18, C-538/13, C-161/13 și C-406/08 (Hotărârea Uniplex (UK),

EU:C:2010:45), relevante, prin detalierea lor, fiind considerentele 25-35 ale acestora din urmă, astfel:

„25 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere urmărește să afle, în esență, dacă articolul 1 din Directiva 89/665 impune ca termenul de introducere a unei acțiuni având ca obiect constatarea încălcării normelor de atribuire a contractelor de achiziții publice sau obținerea de daune interese pentru încălcarea acestor norme să înceapă să curgă de la data încălcării normelor menționate sau de la data la care reclamanta a luat cunoștință sau ar fi trebuit să ia cunoștință de această încălcare.

26 Directiva 89/665 urmărește garantarea existenței unor căi de atac eficiente în cazul încălcării legislației comunitare în domeniul achizițiilor publice sau a reglementărilor de drept intern pentru punerea în aplicare a acestei legislații, în scopul de a asigura aplicarea efectivă a directivelor privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice. Directiva menționată nu conține însă nicio dispoziție privind în mod specific condițiile legate de termenul de introducere a acțiunii pe care urmărește să le instituie. În consecință, este de competența ordinii juridice interne a fiecărui stat membru să definească

aceste condiții legate de termen (Hotărârea din 12 decembrie 2002, *Universale-Bau și alții*, C- 470/99, Rec., p. I- 11617, punctul 71).

27 Căile de atac în justiție menite să asigure protecția drepturilor conferite de dreptul comunitar candidaților și ofertanților lezați de unele decizii ale autorităților contractante nu trebuie să aducă atingere efectului util al Directivei 89/665 (*Hotărârea Universale-Bau și alții*, citată anterior, punctul 72).

28 În această perspectivă, trebuie să se verifice dacă, în privința finalității acestei directive, o reglementare națională precum cea în cauză în acțiunea principală nu aduce atingere drepturilor conferite particularilor de dreptul comunitar (*Hotărârea Universale-Bau și alții*, citată anterior, punctul 73).

29 În acest sens, trebuie amintit că articolul 1 alineatul (1) din Directiva 89/665 impune statelor membre obligația de a asigura că deciziile ilegale luate de autoritățile contractante pot face obiectul unor căi de atac eficiente și cât mai rapide posibil (*Hotărârea Universale-Bau și alții*, citată anterior, punctul 74).

30 Or, faptul că un candidat sau un ofertant află că oferta sau candidatura sa a fost respinsă nu îl îndreptățește să formuleze efectiv o acțiune. Astfel de informații sunt insuficiente pentru a permite unui candidat sau unui ofertant să afirme că există eventual o ilegalitate care poate face obiectul unei acțiuni.

31 Numai după ce a fost informat despre motivele pentru care a fost respins la procedura de atribuire a unui contract, candidatul sau ofertantul vizat are posibilitatea să își formeze o convingere clară în legătură cu existența unei eventuale încălcări a dispozițiilor aplicabile și cu oportunitatea formulării unei acțiuni.

32 În consecință, obiectivul stabilit la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 89/665, de a garanta existența unor căi de atac eficiente împotriva încălcărilor dispozițiilor aplicabile în materia atribuirii contractelor de achiziții publice, nu poate fi atins decât dacă termenele impuse pentru a introduce aceste acțiuni încep să curgă numai de la data la care reclamantul a luat cunoștință sau ar fi trebuit să ia cunoștință de pretinsa încălcare a dispozițiilor menționate (a se vedea în acest sens *Hotărârea Universale-Bau și alții*, citată anterior, punctul 78).

33 Această concluzie este confirmată de faptul că articolul 41 alineatele (1) și (2) din Directiva 2004/18, care era în vigoare la data faptelor din acțiunea principală, impune autorităților contractante să comunice candidaților și altor ofertanți respinși motivele deciziei care îi vizează. Astfel de dispoziții sunt compatibile cu un sistem de termene de decădere în temeiul căruia aceste termene încep să curgă de la data la

care reclamantul a luat cunoștință sau ar fi trebuit să ia cunoștință de pretinsa încălcare a dispozițiilor aplicabile în materia atribuirii contractelor de achiziții publice.

34 Aceeași concluzie este confirmată de asemenea de modificările aduse Directivei 89/665 prin Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007 de modificare a Directivelor 89/665/CEE și 92/13/CEE ale Consiliului în ceea ce privește ameliorarea eficacității căilor de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice (JO L 335, p. 31), deși termenul de transpunere a acestei directive a expirat după ce au intervenit faptele din acțiunea principală. Astfel, articolul 2c din Directiva 89/665, introdus prin Directiva 2007/66, prevede că decizia autorității contractante se comunică fiecărui ofertant sau candidat, însoțită de un rezumat al motivelor pertinente, și că termenul pentru formularea unei căi de atac nu expiră decât la un anumit număr de zile după această comunicare.

35 Prin urmare, trebuie să se răspundă la prima întrebare în sensul că articolul 1 alineatul (1) din Directiva 89/665 impune ca termenul de introducere a unei acțiuni având ca obiect constatarea încălcării normelor de atribuire a contractelor de achiziții publice sau obținerea de daune interese pentru încălcarea normelor respective să înceapă să curgă de la data la care reclamantul a luat cunoștință sau ar fi trebuit să ia cunoștință de această încălcare”.

Referitor la sintagma „ar fi trebuit să ia cunoștință”, utilizată de instanța comunitară în toate cauzele anterior enumerate (începând cu Hotărârea pronunțată în cauza C-406/08, considerentul 32), Consiliul reține explicațiile de la considerentul 33 al aceleiași hotărâri, care face referire, expres, la art. 41 alin. (2) din Directiva 2004/18, potrivit căruia „La cererea părții în cauză, autoritatea contractantă comunică (...)” fiecărui ofertant respins, motivele respingerii și fiecărui ofertant care a prezentat o ofertă acceptabilă, caracteristicile și avantajele referitoare la oferta selectată, precum și numele adjudecatarului sau al părților la acordul cadru.

Rezultă că sintagma „ar fi trebuit să ia cunoștință”, menționată în jurisprudența comunitară anterior indicată, se referă la situația în care, ofertantul ar „fi trebuit să ia cunoștință” de pretinsa încălcare, dacă, ar fi solicitat, în calitate de „parte interesată”, aceste informații autorității contractante, în conformitate cu prevederile art. 42 alin. (2) din Directiva 2004/18.

Conform anexei XV intitulată „tabel de corespondență”, din Directiva 2014/24, prevederile art. 42 alin. (2) din Directiva 2004/18 au fost preluate la art. 55 alin. (2) din Directiva 2014/24, diferențele dintre acestea nefiind de fond, ci, doar de exprimare/topică a textului.

Relevant, în soluționarea excepției, este faptul că dispozițiile art. 41 alin. (2) din Directiva 2004/18 sunt similare, nu doar cu cele de la art. 55 alin. (2) din Directiva 2014/24, ci și cu art. 217 alin. (6) din Legea nr.

98/2016, în sensul că, după comunicarea rezultatului procedurii, stabilesc, în sarcina autorității contractante, obligația asigurării accesului la informații privind modalitatea de evaluare a ofertelor (în Legea nr. 98/2016, prevederea este mai detaliată decât cea din Directivă, respectiv *„La cererea candidatului sau a ofertantului interesat, autoritățile contractante, cât mai curând posibil și în orice caz în termen de 15 zile de la primirea unei cereri scrise, comunică (...)”*).

Prin urmare, și sub acest aspect, criticile cu privire la oferta câștigătoare sunt tardive, deoarece, termenul de la care *„ar fi trebuit”* să ia cunoștință contestatorul despre pretinsa evaluare nelegală, era de 10 zile, începând cu cel prevăzut la art. 217 alin. (6), calculat de la raportul procedurii publicat în SEAP în data de 05.05.2025 și nu calculat de la data noului Raport al procedurii nr. 10.874/03.09.2025, în care, caracterul admisibil/conform a ofertei criticate a rămas același, motiv pentru care, ținând seamă de toate considerentele de mai sus, în temeiul art. 26 alin. (1) și alin. (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul urmează să respingă aceste critici, ca tardive.

Luând în considerare aspectele de fapt și de drept arătate pe parcursul considerentelor, în temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul urmează să respingă, ca tardivă, contestația formulată de SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă, iar, pe cale de consecință, să admită cererea de intervenție formulată de SRL.

Cererea intervenientului de obligare a contestatorului la plata cheltuielilor ocazionate de soluționarea contestației, va fi respinsă, în temeiul art. 26 alin. (9), ca nedovedită, la dosarul cauzei neregăsindu-se quantumul, detalierea și documentele doveditoare ale cheltuielilor efectuate.

Pentru aceste motive
în baza documentelor depuse de părți,
CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE:

Respinge ca tardivă, contestația formulată de SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă, iar, pe cale de consecință, admite cererea de intervenție formulată de SRL.

Respinge, ca nedovedită, cererea intervenientului de obligare a contestatorului la plata cheltuielilor ocazionate de soluționarea contestației.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de 10 zile de la comunicare.

**Complet de soluționare a contestațiilor
în domeniul achizițiilor publice:**

Consilier de soluționare

.....

PREȘEDINTE

.....

Consilier de soluționare

.....

Redactat practicaua deciziei

.....

Redactată în 5 (cinci) exemplare originale, conține 18 (optsprezece) pagini.